

efter det i Modsætning til det gamle Frederiks Hospital, som jo fortrinsvis og fundatsmæssig er beregnet paa Kjøbenhavns Indbyggere, bliver et Rigshospital, hvis Budget umiddelbart optages paa Finansloven. Det skal jo ikke længere være en selvstændig eller selvejende Stiftelse, men et Statshospital, der drives for Statskassens Regning.

Efter at Udvalget havde taget Stilling til disse to Punkter, nemlig dels Stedet, hvor Nybygningerne skulle anbringes, og dels den finansielle Ordning var for det Hovedspørgsmaalet løst, og der blev i Virkeligheden kun tilbage at overveje nogle mindre betydelige Spørgsmaal, om hvilke der maaske kunde være Tale om at optage Tillægsbestemmelser i Lovforslaget. Det ene af disse Spørgsmaal, som Udvalget saaledes overvejede, var, om der ikke var Anledning til at tage Forbehold om en fremtidig Fastsættelse i Hovedtrækkene ved særlig Lov af det ny Hospitals Styrelse og Drift, derunder ogsaa den fremtidige Fordeling af den vederlagsfri Belægning paa Hospitalet imellem de forskellige Landsdele. Der kan nu ikke være Tale om i Øjeblikket at træffe Bestemmelser herom, thi ikke blot maa saadanne Bestemmelseres Ikrafttræden være afhængig af, at de ny Bygninger tilvejebringes, hvad der vil være adskillige Aar, men deres Indhold vil dernæst ogsaa bero paa de efter Bygningernes Fuldførelse indvundne Erfaringer. Der kan altsaa ikke være Tale om at angive noget bestemt Tidspunkt, inden hvilket en saadan særlig Lov om forskellige Forhold vedrørende Hospitalets Drift og Bestyrelse skal være given, og der kan heller ikke være Tale om allerede nu, uden indvunden Erfaring, at fastsætte noget nærmere om selve Indholdet af Loven. Under disse Omstændigheder vil Optagelsen af en Bestemmelse, som den, vi have haft under Overvejelse i Udvalget, en Bestemmelse, der altsaa utrykkelig skulde forbeholde en senere særlig Lov vedrørende Hospitalets Drift, ikke kunne faa nogen egentlig bindende Karakter. Der vil ikke gennem den opnaas andet end, hvad Omstændighederne af sig selv ville føre med sig. Det er nemlig klart, at det senere hen, naar der er indhøstet Erfaringer ved Benyttelsen af det ny Hospital, maa paatvinge sig Administrationens Overvejelse, om der ikke med Hensyn til visse Hovedtræk vedrørende Hospitalets Styrelse og Drift er Anledning til at søge en Lovfæstelse, saaledes at ikke alt bliver henvist til Afgørelse af Administrationen

eller ved Finansloven. Omstændighederne ville efter vor Mening medføre, at dette Spørgsmaal vil blive taget under Overvejelse, og anden Virkning vil en Tillægsbestemmelse til Loven ikke kunne have. Derfor frafaldt vi den Tanke overhovedet at røre ved dette Spørgsmaal under Behandlingen af nærværende Lov.

Saa var der endelig som et sidste Punkt, vi toge under Overvejelse, Spørgsmaalet om det ny Hospitals Benævnelse. Hos adskillige, maaske hos det overvejende Flertal af Udvalgets Medlemmer var der en Følelse af, at visse Pietetshensyn lige over for det gamle berømmelige Hospital burde føre til at bevare den ældre Betegnelse ogsaa under de ny Forhold eller i alt Fald til at kombinere den paa en eller anden Maade med den ny Betegnelse, som Hospitalet faar som Rigshospital. Ønsket herom, som altsaa til Dels beror paa et Følelshensyn, blev meget bestyrket ved en Overvejelse af, at det gamle Hospital jo bidrager med hele sin Formue til det ny Hospitals Opførelse. At nu Almenheden vil vedblive at tale om „Det kgl. Frederiks Hospital“ eller „Frederiks Hospital“, efter at det er flyttet hen paa det ny Sted, tvivler jeg ikke om. Paa sligt have der mange Eksempler. Naar man f. Eks. tænker paa „Frederikskirkens“ Betegnelse som „Marmorkirken“ eller paa Brugen af Udtrykket „Almindeligt Hospital“, skønt det nu ligger paa et ganske andet Sted end før, maa man antage, at ogsaa de nys omtalte Benævnelser ville holde sig i meget lange Tider. Men det gjaldt for os om at faa den Bevarelse af det gamle under de ny Former officielt sanktioneret paa en saadan Maade, at det kunde have Betydning lige over for Udlandet under de mange Berøringer, hvori Hospitalets store Undervisningsanstalter komme til at staa til dette. Imidlertid fandt Udvalget sig ikke foranlediget til at opstille noget Forslag til Forandring i Loven. Det forekom os nemlig, at der intet var i Lovforslagets Indhold, som hindrede Styrelsen i at sanktionere en eller anden Kombination af den nedarvede Betegnelse og Hospitalets ny Benævnelse som Rigshospital til officiel Benyttelse særlig lige over for Udlandet, og da den højtærede Minister udtalte sig i samme Retning, følte vi os fuldstændig beroligede i saa Henseende. Det var de mere underordnede Punkter, som Udvalget tog under Overvejelse, og idet det altsaa kunde se bort fra med Hensyn til dem at stille Ændringsforslag, kunde det med Ro blive